

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς οὐδὲν ἔτι ἀπεφασίσθη, ἔνεκεν τῆς ἐκκρεμότητος τῆς καταστάσεως· κατὰ πᾶσαν ὁμῶς πιθανότητα ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ περὶ τὸ δευτέρον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ νομοθετικῆ αὐτῆς ἐργασία ἔσται πενχροτάτη, περιοριζομένη εἰς τὰ ἐλασκολήροια τὰς πρώτας συνεδρίας τῆς Βουλῆς νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὸ περιλάλητον περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων κυβερνητικῶν Νομοσχέδιον, ὅπερ θὰ ἀπορροφήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸς ἐργασίαν χρόνου τῆς Βουλῆς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1912, ὅστις πολὺ ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐκπροσωπῇ τὰς ἰδέας τῆς ἀναμορφώσεως, ἧς θὰ παραπέμψῃ αὐτὰς ἴσως εἰς μεταγενεσιέας χρήσεις, εἰς ἃς παρελέμφθησαν ἤδη αἱ δασμολογικαὶ μεταρρυθμίσεις, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα καὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως αἱ δαπάναι καὶ ἄλλαι τιναε, αἵτινες θ' ἀφεθῶσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ταυτικῆς Βουλῆς, ἧς, νηφαλιώτερον καταρτιζομένη, θὰ περιλάβῃ τοὺς ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους οὓς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐκλέξῃ ἐργηγορῶς καὶ οὐχὶ ὑπνωτισμένως.

Ἡ κατὰ Σεπτέμβριον κίνησις ἀτμοπλοίων ἐν τῷ λιμένι Σύρου.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον κατέπλευσαν ἐν τῷ λιμένι Σύρου καὶ ἀπέπλευσαν αὐτοῦ 124 ἐν ὄλῳ ἀτμόπλοια ταχυδρομικὰ καὶ φορητὰ, πρὸς ἀποβίβασιν ἢ παραλαβὴν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἢ καὶ πρὸς ἀνθράκωσιν ἀπλῶς.

Ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων τὰ 99 ἦσαν Ἑλληνικὰ 8 Ἀγγλικὰ 6 Αὐστριακὰ 3 Γαλλικὰ 2 Γερμανικὰ 2 Νορβηγικὰ 2 Ἰταλικὰ 1 Ρωμουνικὸν καὶ 1 Ὀλλανδικόν. Ἐκόμισαν ἐμπορεύματα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἀγορᾶς Σύρου ἐξ Ἀγγλίας μὲν τὰ ἀτμόπλοια Thracia, Moeris καὶ Castilian, ἐξ Αὐστρίας τὰ Bucovina Styria καὶ Carniolia, ἐκ Γαλλίας τὰ Memphis καὶ Sidon καὶ ἐκ Γερμανίας τὸ Skyros καὶ παρέλαβον ἐντεῦθεν ἐμπορεύματα, κυρίως δὲ σιμύριδα καὶ Νάξια κίτρα, διὰ δικφόρους τοῦ ἐξωτερικοῦ λιμένας τὰ Γαλλικὰ Memphis καὶ Sidon τὰ Ἀγγλικὰ Gerby καὶ Arcturus καὶ τὰ Αὐστριακὰ Austria καὶ Bucovina. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἠνθράκωσαν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ μεγάλου ἐν τῇ νήστῳ μας γαιανθράκωπορικῶ οἴκου κ. Α. Ε. Μαυρογορδάτου, τὰ ἐξῆς ἀτμόπλοια: Θεσσαλονίκη, Χίος, Λερος, Πηνειὸς, Κελκοκρέστης, Ἀργολίς, Πριγκήπισσα Ἑλένη, Χίος, Πηνειὸς, Θεσσαλονίκη, Φμελιάρης, Ἀρης, Ἐρμούπολις, Ἀγία Περσευή, Πέλωψ, Θεσσαλονίκη, Ἀκμή, Πηνειὸς, Πέλωψ, Ἡράκλειος, Πριγκήπισσα Ἑλένη, Ἐρμούπολις, Ἰσμήνη, Χελκηδὼν, Ἀργολίς, Πηνειὸς, Φιλίνης, Πέλωψ, Πρωτεύς, Ἀργολίς, Πριγκήπισσα Ἑλένη, Μαρξί, Λοῦλα, Ἐρμούπολις, ἅπαντα Ἑλληνικὰ. Τὰ Ἀγγλικὰ Gerby, Arcturtus, Herouspool, τὸ Αὐστριακὸν Austria τὸ Ὀλλανδικὸν «Ben-Vrackie» καὶ τὸ Ρωμουνικὸν Irena. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸν μῆνα τούτου ἀνθράκωσαντων ἀτμοπλοίων, μολοντί ὑπερβαίνει κατὰ τι τὸν ἀριθμὸν τοῦ προηγούμενου μηνός, δὲν φρονοῦμεν ὅτι σημεῖοι ἰκανοποιούσιν ἐργασίαν, διότι τὰ πλεῖστα τῶν ἀνθράκωσαντων ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικὰ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, ἔχουσιν ἀνάγκην, διὰ τοὺς μικροὺς πλόας τῶν, ἐλαχίστων ποσοτήτων.

Τὸ προσγγιζόμενον εἰς τὸν λιμένα μας ἄδικον ὄφειλον νὰ λάθωσιν ὑπ' ὄψιν σοβαρῶν οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι τῆς Σύρου καὶ νὰ ὑποδείξωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἔδει νὰ λαμβάνωνται ἐκαστοτε διὰ πόλεις τῆς περιωπῆς τῆς Σύρου εἰδικὰ τινα μέτρα, προλαμβάνοντα τὴν προΐουσαν κατὰπτωσιν τῶν καὶ τὴν ἀπειλουμένην παρακμῆν. Μὰς ἐπολέμησεν ὁ Πειριακὸς καὶ μὰς ἀφῆρσεν ὀλόκληρον τὸ ἐμπόριον μας καὶ πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις ἀφῆκαν τὴν Σύρον ἀπροστάτευτον, ἐνῶ πολλὰ ἠδύναντο νὰ ληφθῶσι μέτρα προστατευτικὰ διὰ τὴν Σύρον, χωρὶς νὰ βλάβωσιν τὸν Πειριακὸν καὶ τὴν ἀνάπτυσιν του. Τώρα μίαν βάσιμος ἐλπὶς ἀπέμενεν εἰς τὴν Σύρον, τὸ ἐμπόριον τῶν γαιανθράκων, ἀλλὰ καὶ εἰς

τοῦτο ἀπειλεῖται, ἐπιτραπέσις τῆς ἰδρύσεως τοιούτων ἀποθηκῶν ἐν Κέα, εἰς ἀπόκεντρον τινα ὄρμον, ἐξ οὗ διαρκῶς ἀπειλοῦνται τὰ συμφέροντα καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς χώρας. Ὁ ἐν Κέα σταθμὸς ἀνθράκωσεως εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ καταργηθῇ καὶ τοῦτο ὀφείλουσι νὰ λάθωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ τῆς Σύρου ἀντιπρόσωποι σοβαρῶς.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

(Ἀπὸ τῆ συλλογῆ μου)

Τοῦ ἀέρα. Ὑπάρχουν στὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου στιγμὲς ποὺ αἰσθάνεται λιγώτερον ἀπέχθεια, ποὺ βλέπει τὸ κάθε τι μὲ λιγώτερον ψυχραιμία παρὰ ὅταν ὁ ἀέρας τοῦ παίρνει τὸ καπέλλο του καὶ τὸ κυνηγᾷ. Στὴ πλατεία προχθὲς ἤμουνα μάρτυς σ' ἓνα τέτοιον περιστατικόν. Ἡ καλύτερη ὁμῶς μέθοδος εἶναι νὰ βαδίξῃ κανεὶς σὶδὸ κυνηγητὸ αὐτὸ παράλληλα πρὸς τὸ καπέλλο, πολλὰ φορὰς νὰ τὸ προπαυρᾷ, νὰ τὸ πλησιάζῃ λίγο, λίγο καὶ ὅταν ἰδῇ τὴν ψυχολογικὴν στιγμὴν, τότε νὰ βουτίσῃ, νὰ τὸ πιάσῃ, νὰ τὸ ξεκομόσῃ καὶ νὰ σκεπάσῃ πάλι τὰ ξεχτενισμένα μαλλιά του μὲ ἀγαθὸ χαμόγελο καὶ χωρὶς θυμὸν.

Ἀπὸ ἓνα ῥομάντσον. Ὅταν ἐγύρισε ὕστερα ἀπὸ πολὺ ὥρα ὁ Κύριος Νίκος ἐλήρε τὸ χεράκι τῆς ἐκλεκτῆς του καὶ τὸ ἔβαλε ὄλο εἰς τὸ εὐγενικὸν τοῦ στόμα. Ἡ Κατίνα (ἡ μηνηστὴ τοῦ Νίκου) δὲν τὸ ἀπέσυρε παρὰ πολὺ ἀργά Ὁ Θεὸς ξέρει σὲ τι κατὰστασι.

Ἀπὸ τὸ λόγον τοῦ Βουλευτῆ Καταλυτώτερος ἀπ' αὐτὸν, Κύριοι διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Φρενοκομείου δὲν ὑπάρχει. Γνωρίζει καλὰ τὴ δουλειά του, ἀφ' οὗ μάλιστα προσηλῆξε καὶ Βουλευτῆς.

Ὁ ἴδιος. . . . Ἐγνωρίσα εἰς τὴν νεότητά μου τὰς παραφορὰς, αἱ ὁποῖαι οὕτως κάμουν νὰ λέγετε τὸ ἀντίθετον ἀπ' ὅ, τι σκεπτεσθε.

Ἀπὸ πειρα αὐτοκτονίας. . . . Ὁ ναύτης κατέθεσε οὕτως: Μῆτε γὰρ δὲν ξέρω τιμὴ πῆρε κείνη τὴν ὥρα. Σὲ μίαν στιγμὴν ἀρπάζω τὸ μαχαίρι μὲσ' ἀπὸ τὸ συρτάρι, στηρίζω τὴ κάρνα του στὸ σιῆθος μου, τραβῶ τὴν σκανδάλη καὶ »

Εὐεργεσία. . . . Χθὲς ὁ ἀστυνόμενος κατέσχε 50 ὀκάδες σάπιες ντομάτες ἄλλες τόσες πατάτες καὶ διάφορα βρώμια ὀπορικά. Ἀμέσως, γὰρ νὰ μὴν πᾶνε χαμένα, τὰ ἔστειλε πρὸς χρῆσιν στὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ στὸ Πτωχοκομεῖον.

Δάσκαλος καθαρευουσιάνος. . . . Πρόσεξον ἐνταῦθα, σοὶ λέγω. Θὰ τὰς φάγῃς. Κάθισον φρονίμως. Σβέσον αὐτὰ. Ἐργασθε αὐτὸ. Κράτει ἐνθέως τὴν γραφίδα. Ἐμβάπτησον αὐτήν. Οὕτω θὰ ποιήσῃ. Ἡρξον γράφων; Τρέξον νῦν, παῖζον. Νὰ λάβῃς δύο κόλλας χάρτου πρὸς γραφήν.

Κι' ὁ μαθητὴς ποὺ σερβίρει πότε, πότε. . . . διὰ τὴν βασιλόπαις » « . . . τὸ δένδρον ἐξάγει φύλλα » « . . . τὸ πρόβατον παράγει ἔριον, μαλλία, γάλα . . . » « . . . Ἡ Ἀφρικὴ παράγει ἐλεφαντόδον . . . » « . . . Αὐτὸς ὁ ἰχθὺς ἔχει μίαν κύστην πλήρη: ἀήρ . . . »

Κι' ἔτσι μ' αὐτὰ τὰ κινέζικα στὰ σχολεῖά μας, βάθρα Κύριος, καὶ πᾶμε πῆμα.

M. I. M.

Φράσσοντες τοὺς ῥώθωνας, ἀποστρέφωμεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὸ δυσῶδες τῆς «Ἐφημερίδος» τέλμα, τὸ ἀντικατοπτρίζον διανυγέστατα κατὰ ποιὸν καὶ ἦθος τὰ παγκόσμως γνωστὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀρρώστου τοῦ Ἀσύλου τῆς Δημαρχίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τοιαύτη ἡ δυσπραγία τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγορᾶς, ὥστε οἱ πάντες ἀνκρινόμενοι τῆς φοβερᾶς ἐκείνης περιόδου τοῦ ἀπαισίου 1897, ὅποτε ὅ, τι διὰ μακρῶν ἐτῶν κόπου καὶ στερησεως ἐκτίθη, ἐξηνεμώθη διὰ μιᾶς, στιγμῆν δὲ τὸ φάσμα τῆς πτωχεύσεως, τῶν στερησεων καὶ τῆς πείνης ἐκρούσεν ἀπειρίκας βιοπαλαιστῶν τὴν θύραν, αἱ δὲ ὀλέθρια συνέπειαι τοῦ δὲν κατορθώθη ἔκτοτε νὰ ἐξαφανισθῶσιν. Οἱ πεινῶντες πεινώσιν ἔτι, οἱ καταστραφέντες δὲν ἀνέκυψαν. Τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα τῆς τότε περιόδου ἐμπνέουσι τοὺς δικαίους φόβους τῆς σήμερον, περιδεεῖς δ' οἱ πάντες ἀτενίζουσι πρὸς τὴν οὐχὶ τὴν πολιτικὴν αἰθρίαν προμηνύουσαν ἀλλὰ πολλοὺς τοὺς κινδύνους ἐγκυμονούσαν αὐρίον. Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι δι' οὓς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐξεγείρεται. Δὲν εἶναι ἡ πρὸς τοὺς κυβερνῶντας πεποίθησις, ἀλλὰ ὁ οἰκονομικὸς πανικὸς ὅστις κρατεῖ τοὺς πάντας περιδεεῖς καὶ ἀνησύχους.

— Ὁλόκληρος ὁ στόλος μας συγκεντρωμένος ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν λιμένα τῆς Σύρου, ἀλλ' ἡ τυγκυκῶσα ὀλόκληρον τὸ Αἰγαῖον τρικυμία ἠνάγκασε τὰ μὲν θωρηκτὰ «Υδραν» καὶ Σπέτσας νὰ προσορμισθῶσιν εἰς Φάληρον, τὴν συμμορίαν τῶν ἀντιτορπλικῶν νὰ καταφύγῃ εἰς Ἀλιβερίου, ἐνταῦθα δὲ κατέπλευσαν ὁ «Ἀβέρωφ», ἐφ' οὗ ὑψοῖ τὴν σημαίαν του ὁ ναύαρχος Γῶφνελ, καὶ τὸ θωρηκτὸν «Ψαρά», ἐφ' οὗ κυματίζει τὸ σῆμα τοῦ μοιράρχου κ. Παύλου Κουντουριώτου καὶ τὰ ἀντιτορπλικὰ «Ναυκρατούσα», «Ἀόγγη» καὶ «Θυέλλα». Εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἰκανὰς ἄλλα νὰ ἐμπνέωσι συναισθήματα, ἴσως θὰ ἐπετρέπετο νὰ τονίζωμεν θούρια, τοὺς ταρταρινισμοὺς προσπελάζοντα, σήμερον ὅμως δικνύομεν ἡμέρας κρισίμους, αἵτινες ἐπιβάλλουσι νηφαλιότητα, περίσκεψιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν περιστάσεων ψύχραιμον, δι' ὃ χαιρετίζωμεν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ στόλου μας εἰς τὰ ὕδατα μας, ὡς ἀρμόζει εἰς ἄνδρας, συναισθανομένους τὴν ἀποστολὴν του καὶ οὐχὶ μὲ θεατρικὰς ἐπιδείξεις.

— Δεινὴ τρικυμία συγκυκᾷ κατ' αὐτὰς ὀλόκληρον τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος, πλεῖστα δ' ὅσα ἀτμόπλοια καὶ ἐκινδύνευσαν ἢ ἠναγκάσθησαν, ὡς ἡ «Ἀνατολή» τοῦ Πανταλέοντος, νὰ ὑποστρέψωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἀφ' ὧν ὠρμόντο, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ πρώτη τοῦ καταιγισμοῦ ὄρμη.

— Ὁ πλοίαρχος τῆς Κυκλαδικῆς «Πηνειὸς» ἔλεγε προχθὲς, ἔτι κατὰ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σύρον πλοῦν του, ἐξῶθεν τῆς παρὰ τὸ Σούνιον νήσου Ἑλένης ἢ Μικρονήσου, συνήντησεν ἀτμόπλοιον οὗ ἡ πορεία διεσταύρου τὴν ἰδικὴν του, ὑπῆρχε δὲ κίνδυνος νὰ συγκρουσθῶσιν, ἐὰν κατέφθικον συγγρόνως εἰς τὸ σημεῖον τῆς δικσταυρώσεως. Ἐνεκεν τούτου ἠναγκάσθη διὰ συριγμοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἔτερον ἀτμόπλοιον περὶ τῆς πορείας του. Ἀτυχῶς ὁ πλοίαρχος τοῦ ἄλλου ἀτμοπλοίου, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ σήματα, ἠκολούθησεν ἐπιμόνως τὴν πορείαν του καὶ ἐκινδύνευσεν νὰ συγκρουσθῶσιν τὰ δύο ἀτμόπλοια, ἐν μὴ ἐγκαίρως ἀνέκρουεν ὁ πλοίαρχος τοῦ «Πηνειοῦ».

— Ἡ μεγίστη τοῦ σιδήρου ὑποτίμησις ἐμείωσε κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰς τιμὰς τῶν ἀτμοπλοίων, ὥστε πάντες ὅσοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων κεφαλαιούχων ἦσαν δικτεθειμένοι νὰ τοποθετήσωσι γρήματα εἰς ἀγορὰν ἀτμοπλοίων ἔσπευσαν ν' ἀγοράσωσι τοιαῦτα εἰς εὐθηνοτάτας τιμὰς. Μεταξὺ τῶν τοιούτων κεφαλαιούχων καταλέγεται καὶ ὁ σεβαστὸς συμπολίτης μας κ. Κωνσταντῖνος Τσιροπινᾶς ὅστις ἠγόρασεν ἐν Ἀγγλίᾳ νεώτατον ἀτμόπλοιον χωρητικότητος 5.900 τόνων, ἀντὶ τιμῆματος 24,000 λιρῶν. Εἰς τὸν συμπαθῆ ἐφοπλιστὴν εὐχεται τὸ «Βῆμα» πολλὰ κέρδη ἐπ' ἀγαθῶ τῆς τε νήσου μας καὶ τοῦ λιμένας μας.

— Ὑπάρχει νομιζόμεν, Ἀστυνομικὴ τις διάταξις καθ' ἣν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ ὀδηγῶσι κάρρα καὶ ἀμάξας παῖδες ἠλικίας κατωτέρης τῶν δεκαῆξ ἐτῶν. Τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῆς δικτάξεως ταύτης συνιστῶμεν πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, διότι παῖδες, μόλις ἀπογαλακτισθέντες, πρὸ πολλοῦ ἠνιοχοῦντες κάρρα τε καὶ βυτία καὶ ἀπὸ βυτῆρος ἐλαύνοντες, πρὸς τοῦδὲν λογίζονται τὴν ζωὴν τῶν παροδιτῶν.

— Από σήμερα αρχονται τα νυκτερινά μαθήματα των σχολών του ως άριστα παρ' ημίν λειτουργούντος Συλλόγου των Εμποροπαλλήλων. Καί τα μὲν στοιχεία του Εμπορικού Δικαίου διδάξει ο κ. Βρασιδάς Τόπακας, ἐκ τῶν ἀρίστων μεταξὺ τῶν νέων δικηγόρων τῆς νήσου μας, τὴν Γαλλικὴν ὁ γνωστὸς πλέον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ διὰ τὸ εὐμέθοδον τῆς διδασκαλίας του, πτυχιούχος καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς, κ. Ἀλέξανδρος Πεῦρέτ, τὴν Ἰταλικὴν ὁ διευθύνων τὴν ἐνταῦθα λειτουργοῦσαν Ἰταλικὴν Σχολὴν κ. D' Anna, τὴν Ἀγγλικὴν ὁ εὐμέθοδος καθηγητῆς κ. Ν. Βρακίλιδης καὶ τὴν διπλογραφίαν ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων παρ' ἡμίν διπλογράφων κ. Κωνστ. Ι. Παπαδάκης. Δὲν ἔχομεν λόγους ἰκανοὺς πρὸς τὸν προσήκοντα ἔπαινον σωματείου ὑπερ κατώρθωσε, διὰ τῆς συγκεντρώσεως εἰς ἐν τῶν μικρῶν δυνάμεων τῶν μελῶν του, νὰ καταστή τὸ ἀριστον φυτῶρειον τῶν βιοπαλαιστῶν ἐκείνων δι' ὧν κινεῖται ἡ μεγάλη αὕτη πλουτολογικὴ δύναμις, ἣτις ἐμπόριον ὀνομάζεται.

— Εὐμορφον καὶ χαριτωμένον, περιβλεπτον καὶ ὑπέροχον, πλήρες ἀρχιτεκτονικῆς ἀρμονίας καὶ ῥυθμοῦ γοητευτικοῦ, ἀνέλυψεν ἐπὶ τοῦ μαγευτικωτέρου τοπίου τῶν πέριξ τοποθεσιῶν, τὸ δαπάναις τῆς Κας Μυρογοροδάτου οἰκοδομηθὲν ἐν Περικλοπῆ Λασιθίων, ὑπερ προσρίζεται νὰ καταστή τὸ γενικὸν ἐντευκτήριον τῶν ἐν τῇ ἐξοχῇ ταύτῃ οἰκούντων, ὡς καὶ τῶν περιοικῶν. Τὸ «Βῆμα» ἐκφράζει τὰ εὐκρινέστερα συγχαρητήρια πρὸς τὸν ἀγκυπητὸν συμπολίτην κ. Κ. Κατσάβην, τὸν καταρτίσαντα τὰ διαγράμματα τῆς περικόμφου ταύτης ἐπαύλεως καὶ ἐπιβλέψαντα εἰς τὴν πιστὴν αὐτῶν ἐφαρμογὴν, καταδεικνύμενον οὐ μόνον ἰκανὸν Μηχανικὸν ἀλλὰ καὶ δικακεκριμένον Ἀρχιτέκτον.

— Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἡ Γενικὴ Διευθύνσις τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων διέταξεν ὅπως ὁ μὲν κ. Α. Κρόκας ταχυδρομικὸς Ἐπιστάτης ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ ἐνταῦθα Διευθύνσει τοῦ ταχυδρομείου, ὁ δὲ μέχρι τοῦδε Ὑποδιευθυντῆς αὐτοῦ κ. Κωνσταντ. Γούσιος ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Τηλεγραφικῇ Διευθύνσει Σύρου, τοῦ Διευθυντοῦ κ. Δ. Γιαννουλάτου περαιμένοντος εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν περὶ γλώσσης καὶ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος διάλεξιν, τὴν ὑπὸ τοῦ τέως πληρεξουσίου τοῦ Νομοῦ μας καὶ δικηγόρου κ. Α. Λυμπρίτου γενομένην ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπιστημονικῷ συλλόγῳ ὁ Πτολεμαῖος. Τὴν διάλεξιν διέκει ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον σπανία διαύγει καὶ εὐθυτῆς κρίσεως, πρὸς δὲ ἀδρότης ἐπιχειρημάτων, ὧν τὴν προσηκόντων ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς νεαροὺς συμπολίτας μας ἐπὶ τὴν εὐπλαστον διάνοισιν τῶν ὁποίων ἐπέδρασαν οἱ γλωσσοκῆλοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰρεσιάρχαι, οἱ ἐπιχειροῦντες ν' ἀναγκάσωσι τὴν μιζοβάρβαρον τοῦ μαχαλαῶ των, ὡς τὸν λέγουσιν, ἢ τοῦ πικτρικοῦ τῶν οἴκου διάλεκτον, εἰς γλώσσαν πανελληνίαν, καὶ ἐλησμόνησαν ὅτι ἡ Σύρος, ἡ Ἐρμούπολις τοῦ Λουκῆ Λάρα, ἐγένετο ἡ πρώτη κοιτίς τῆς νεωτέρας καθαρουσύνης καὶ ἐντεῦθεν ἐξεπέμφθησαν ἀνά πάντα τὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς οἱ πρῶτοι ἀπόστολοι τῆς γλώσσης, τῆς προσανατολιζομένης, ἂν ὄχι πρὸς τὸν Πλατῶνα, τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸν Θουκυδίδην, πάντως ὅμως πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ὑπερ ἀποτελεῖ τὴν κρηπίδα καὶ τὸ θεμέλιον τὸ τε γλωσσικὸν καὶ τὸ ἐθνικὸν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν Πτωγοπρόδρομον ἢ τὸ χρονικὸν τοῦ Μωρέως ἢ τῆς Κύπρου ἢ ἄλλα ὅμοια γλωσσικά ἐξαμβλώματα ὑπομνήσκοντα χρόνους ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς δουλείας τοῦ γένους. Ἀσμενίζομεν ἐν Σύρῳ εἰς τὸν ἐπιμελετημένον καὶ δικυγῆ τῆς καθαρουσύνης λόγον, οὐχὶ δὲ τὸν ἀτημέλητον καὶ πιναρὸν τῶν γλωσσοκηπῶν, διότι πάντοτε τὸ ἀτημέλητον καὶ πιναρὸν, ἂν μὴ πτωχεῖς ἀποτελεσθῶν, ψυχῆς ἀγριότητα κατελέγει.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐκθεσις Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας θ' ἀρχίσῃ, κατόπιν νεωτέρων ἀποφάσεων, τὴν 6ην Μαΐου τοῦ 1912, αἱ δὲ δηλώσεις συμμετοχῆς θὰ γίνωνται δεκατὴ μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου 1912 ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐκθέσεως, παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ καὶ Βιομηχανικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐν Ἀθήναις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Δ. ΒΑΒΟΥΛΑΣ

Συμπαθῆς φυσιογνωμία, ἰδιαίτερος φιλανθρωπῶπου τύπος, ὁ Ἀλέξανδρος Δ. Βάβουλας ἐξέλειπεν ἀπὸ τοῦ μέσου κοινωνίας, ἣτις καὶ ἐξετίμα καὶ ἠγάπα αὐτὸν διὰ τὰς πολλὰς ἀρετὰς του καὶ τὰ εὐγενῆ καὶ φίλαλλα αἰσθηματά του. Ἐνα πρὸς ἕνα ἀπόλλυσιν ἡ κοινωνία μας τοὺς ἀνδρας ἐκείνους αἵτινες τῇ προσεπόρουν τὸν τίτλον τῆς εὐγενούς, τῆς φιλανθρωπῶπου, τῆς φιλάλλου κοινωνίας, καὶ φόβος ὑπάρχει, ὅτι θὰ ἐπέλθῃ, ἐν οὐ ἀφεστῶση πολὺ ἐποχῆ, ἡμέρα, καθ' ἣν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὸ φιλεύσπλαγγνον θὰ ὑποκαταστήσῃ ἡ παγερὰ ἀδικφορία, ὁ ψυχρὸς ἐγωϊσμός. Εἰρήνην εἰς τὸν τάφον σου φιλάνθρωπε νεκρέ.

ΓΕΩΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Καὶ ἕτερος πολίτης ἀγαθὸς καὶ ἔγκριτον τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας μέλος, ὁ Γεώργιος Παναγιώτης Τριανταφύλλου, ἐν ἀκμῆ αἰετὶ ἡλικίᾳ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν καὶ σὺν αὐτῷ ἐξέλειπεν εἰς ἐκ τῶν μεγίστης δράσεως παρκόντων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγορᾶς, ὄρων ἐν τῇ σφαίρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ ἀκριβῶς ἡ συνδρομὴ του ἀπέβανε πολὺτιμον ζώπυρον ἐμπορικῆς κινήσεως ἀπιστεύτως ἰλιγγιώδους. Εἴη αὐτῷ ἡ γῆ ἐλαφρὰ καὶ αἰωνία ἡ μνήμη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ἀθροῖι προσέρχονται πρὸς κατάταξιν οἱ τῶν νήσων κληρωτοὶ τῆς ἐνεστώσης ἀπογραφῆς, ἀκμαῖότατοι καὶ πλήρεις ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα.
— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Μιχαὴλ Ζωγράφος ὀδοντοπόιός (s) μετὰ τῆς δεσποινίδος ἀδελφῆς του.
— Ἐπανεκάμφεν ἐξ Ἑλβετίας ἡ Κυρία Καλλιόπη Νεοφύτου.
— Διατρίθει ἀπὸ τινος ἐνταῦθα ὁ ἐν Τήνῳ ἔμπορος κ. Ἰωάννης Σιταρᾶς.
— Διημερεύσας ἐν Νάξῳ ἐπανεκάμφεν ἐκείθεν ὁ συμπολίτης μας κ. Γεωρ. Γαβαλάς, μεγαλέμπορος ἐν Ρωσσίᾳ.
— Διῆλθεν ἐντεῦθεν, μεταβαίνων ἐξ Ἀνδρού εἰς Ἀθήνας, ὁ κ. Νικόλ. Ἐμπερικός δικηγόρος.
— Ἀφίκετο ἐκ Τήνου ἡ κ. Εὐαγγελία Μπὸν μαία.
— Ἀπῆλθεν εἰς Χαλκίδα ὅπως διανύσῃ τὴν Στρατ. θητεῖαν τοῦ κ. Παρ. Παρασκευᾶς Ἱεροψίλτης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου ἐπιβεβλημένον θεωρῶ, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀλείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Σκιαθοῦνον, Ἐπιστάτην τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, ὅσις, διὰ τοῦ εὐγενοῦς τρόπου του, τῆς μερίμνης του καὶ ἐπιβλεμείως του ἐφ' ὅλων, μακρὰν πάσης ὑλικῆς βλέψεως καὶ συμφεροντολογικῶν λόγων, καθυπεχρέωσε τόσον ἐμὲ, ὅσον καὶ πάσας τὰς οἰκογενείας τὰς ἐνοικούσας ἐν τοῖς δωματίοις τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν ἐφειτηνὴν θερινὴν περίοδον. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος τιμᾷ ἀληθῶς τὴν ἐκλέξασαν καὶ διορίσασαν αὐτὸν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος.

Ἐν Σύρῳ τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1911.
Στέλλα Γ. Γκιόγκιν

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ 45 ἢ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τεσσαράκοντα πέντε ἔτη ! Ἰδοὺ τὸ φθινόπωρον τῆς ζωῆς. Ἡ γυνὴ ἡ πλησιάζουσα εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶνε ἀνήσυχος. Ὑφίσταται μίαν μεταβολὴν, ἣτις τείνει εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς μητρότητος καὶ τὴν στέρησιν τῶν ἐκ ταύτης ἀγαθῶν. Φοβεῖται τὴν μεταβολὴν ταύτην, ἣτις πιθανὸν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν γράμμων τοῦ προσώπου τῆς, ἐπὶ τῶν λεπτῶν χαρακτηριστικῶν τῆς, ἐπὶ τῶν θεληγῆτρων τὰ ὅποια τὴν περικοσμοῦσιν. Ὁ φόβος τῆς οὗτος δὲν εἶνε ἀδικαιολόγητος. Μήπως δὲν ἔχει φίλας πλέον ἡλικιωμένας, αἵτινες φρικῶδως ὑπέφερον, τῶν ὁπρίων ἢ ὠραιότητος ἔδυσε καὶ αἵτινες ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν ἐγήρασαν κατὰ πολλὰ ἔτη; Αἱ γυναῖκες δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ καταλαμβάνονται ὑπὸ τοιοῦτου φόβου. Ἐ-

κεῖναι αἵτινες ἠκολούθησαν τὴν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπείαν, διῆλθον ἀνευ ὀδυνῶν τὴν ἐπικίνδυνον περίοδον τῆς κλιμακτικῆς ἡλικίας. Διετήρησαν τὴν νεότητά των, ἀγνόησαν τῶν γραμμῶν, τὴν διαύγειαν τοῦ χρώματός των, τὴν χάριν τοῦ βαδίσματος, τὴν κομψότητά των, ὡς καὶ τὴν ἐλκυστικότητά των. Καὶ τοῦτο διότι αἱ ἐκδηλωθεῖσαι ἀνωμαλῖαι δὲν ἀφῆκαν οὐδὲν ἔγνος. Διὰ τῆς χρήσεως τῶν Καταποτίων Πίνκ ὀλόκληρος ὁ ὄργανισμός διετηρήθη εἰς τόσον ἐξάριτον κατάστασιν, ἡ καλὴ λειτουργία ἀπάντων τῶν ὀργάνων ἐξησφαλίσθη τοσοῦτον τελείως, τὸ αἷμα διετηρήθη τόσον ἀφθονον, τόσον πλούσιον, τόσον καθαρὸν, ὥστε ἡ γυνὴ δὲν ἐξησθένισεν, ἡ δὲ ἐπελθοῦσα μεταβολὴ οὐδὲως τὴν ἐβλάψε.

Τὰ Καταπότια Πίνκ, τὸ τέλειον τοῦτο ἐνισχυτικὸν τοῦ αἵματος καὶ τονωτικὸν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἐβοήθησαν λοιπὸν τὴν γυναῖκα εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς. Ἀφοῦ πρῶτον διηκούλονον τὸν σχηματισμὸν αὐτῆς, ἐξησφάλισαν εἶτα τὴν ἀνάπτυξίν τῆς, συνεκράτησαν τὰς δυνάμεις τῆς, ὅποταν ἦτο γυνὴ, ἐτακτοποιήσαν τὰς λειτουργίας τῆς καὶ διετήρησαν τὴν ὑγείαν τῆς. Δικαίως λοιπὸν λέγουσιν, ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε οἱ φίλοι τῶν γυναικῶν. Ταῦτα εἶνε οἱ πλέον εὐλκινοεῖς φίλοι, οἱ ὅποιοι βοηθοῦν αὐτὰς διὰ τὴν θεραπείαν των.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διερχῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Βούλγαρη καὶ Λυγεράκη καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἔσθθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Τὴν ἐνάτην (9) Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1911, ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῇ κωμοπόλει «Λεῦκαι» πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ὑρίας τῆς Πάρου, ἐξῶθι τοῦ καφενείου Δημητρίου Μαυραγκᾶ, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Π. Σαρρῆ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, πλειστηριασθήσονται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπευδούσης τῆς ἐνυποθήκου δανειστρίας Ἀρχοντικῆς χήρας Γαλῆνου Ραγκούση οἰκοδεσποίνης, κατοίκου Ὑρίας τῆς Πάρου, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 125 τῆς 26 Αὐγούστου ἐνεστώτος ἔτους ἐχθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Χ. Πανταζοπούλου κατασχθέντα κτήματα τῆς ἀποθανούσης ὀρειστρίας Εἰρήνης Ἐμμανουὴλ Μαυραγκᾶ, κατοίκου ποτὲ Ὑρίας τῆς Πάρου καὶ περιεθθέντα ἤδη εἰς τὰ τέσσαρα τῆς Δημήτριον Ἐμ. Μαυραγκᾶν, Λεωνίδαν Ε. Μαυραγκᾶν, Μαρουσῶ χήραν Ἐμμανουὴλ Καλοπλάστου, κατοίκους Ὑρίας τῆς Πάρου, Μαργαρίταν σύζυγον Γεωργίου Σκιαδᾶ κάτοικον Μαρπίσσης τῆς Πάρου, Ἀγγελικὴν Ἐμ. Μαυραγκᾶ κάτοικον Ἀθηνῶν, Ἀντώνιον Ε. Μαυραγκᾶν καὶ Αἰκατερίνην χήραν Ἐμ. Μαυρογιαννάκη, κατοίκους Ὑρίας καὶ διαμένοντας ἤδη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου, κληρονόμους ἐξ ἀδιαθέτου τῆς ἀποθανούσης πρωτοφειλέτιδος μητρὸς των, ἧτοι 1) Οἰκίαν, κειμένην κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἁγία Θεοδοσία», τοῦ γωαίου Λευκῶν, ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν 300. 2) Ἐλαιόφυτον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν «Πλάκα» ἐκτάσεως τριῶν περίπου ζευγαριῶν, περιεχον συκᾶς, ἐλαίας καὶ οἰκίσκον, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν 500. καὶ 3) Ἀγρός, κείμενος κατὰ τὴν θέσιν «Ἀπάτη», ἐκτάσεως μιᾶς καὶ ἡμισείας περίπου ζευγαριᾶς, ἐκτιμηθεῖς ἀντὶ δραχμῶν 400, ἅπαντα τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Ὑρίας, καὶ διὰ τὰ ὅποια ἡ ἐπισπεύδουσα πιστώτρια προσέφερον ὡς πρῶτην προσφορὰν τὸ ἡμισυ τῆς ἐκτιμήσεως ἐκάστου κτήματος.

Δικαιοῦται δὲ ἡ ἐπισπεύδουσα πιστώτρια λαμβάνειν ἐν ὅλῳ δραχμὰς χιλιάς δέκα (1010) ἐντόκιως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἐξῶδα τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχόμενος, τὴν 10 ὥραν π. μ. θέλει

λήξει την 12 ωραν της μεσημβρίας. Η κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτά της ώρας μετά την τελευταίαν προσφοράν, διδομένου του σημείου υπό του κήρυκος. Οί τελευταίοι υπερθεματισταί όφείλουσιν άμέσως μετά την κατακύρωσιν να καταθέσωσι τό έκπλειστηριασμη είς τό άρμόδιον δημόσιον ταμείον και μοί παραδώσωσι τά οικεία γραμμάτια συμφώνως τῷ Νόμῳ, άλλως ένεργηθήσεται άναπλειστηριασμός είς βάρος των.

Έν Πάρῳ τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1911.

Ό επί του πλειστηριασμοῦ υπάλληλος Συμβολαιογράφος Πάρου

Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.

Περίληψις

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Τὴν ενάτην (9) Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1911, ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῇ κωμοπόλει «Παροικία» πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Πάρου, ἐξῶθι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Π. Σαρρῆ, ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, πλειστηριασθήσεται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπευδούσης τῆς πιστωτριάς τῆς ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ὁμορρυθμοῦ ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα», τὸ δια τῆς ὑπ' ἀριθ. 2107 τῆς 24 Αὐγούστου ἐ. ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Πέτρου Μοστράτου, κατασχθέν 1) 6 ἐξ ἀδικαιρέτου, ἀνηκόντων τῶν λοιπῶν ἔκτων τοῖς κληρονόμοις τοῦ Φραγκίσκου Α. Κονδύλη, μιᾶς ἀμπέλου, κειμένης κατὰ τὴν θέσιν «Πούντα» ἐκτάσεως τριῶν ζευγαριῶν, ἐκτιμηθείσης ἐν ὄλῳ ἀντὶ δραχμῶν 800. 2) Τὰ 2)15 δύο δέκατα πέμπτα ἐνὸς ἐλαιοφύτου, κειμένου κατὰ τὴν θέσιν «Βουνιά» ἢ «Ἀγία Μαρίνα» ἐκτάσεως ἡμισείας περίπου ζευγαριᾶς, ἐκτιμηθέντος ἐν ὄλῳ ἀντὶ δραχμῶν 200. 3) Τὰ δύο δέκατα πέμπτα 2)15 ἐνὸς ἐλαιοφύτου, ἐκτάσεως τριῶν ὡς ἐγγιστα ζευγαριῶν, δύο ἀγρῶν ἐκτάσεως ἐν ὄλῳ ἐξ ζευγαριῶν, καὶ μιᾶς ἀμπέλου ἐκτάσεως δύο ζευγαριῶν, ἠνωμένων ἀπάντων, κεχωρισμένων διὰ τοίχων, κειμένων κατὰ τὴν θέσιν «Σκλαβομαριᾶ», ἐκτιμηθέντων ἀπάντων τῶν κτημάτων ἀντὶ δραχμῶν 2,000. 4) Τὰ δύο δέκατα πέμπτα 2)15, ἀνηκόντων τῶν ἐτέρων μεριδίων τοῖς κληρονόμοις τοῦ Φραγκίσκου Α. Κονδύλη, μιᾶς οἰκίας κειμένης κατὰ τὴν συνοικίαν «Χάλαρα» ἢ «Ἀγία Μαρίνα» ἐκτιμηθείσης τῆς ὅλης οἰκίας ἀντὶ δραχμῶν 1,800, ἀπαντα τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Πάρου, προσέφερε δὲ ἡ ἐπισπεύδουσα πιστώτρια Ἐταιρεία ὡς πρώτην προσφοράν διὰ τὰ μερίδια τὸ ἡμισυ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀναλογούσης εἰς ταῦτα.

Δικαιούται δὲ ἡ ἐπισπεύδουσα πιστώτρια ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου ἰδρυμένη ἐμπορικῇ ὁμορρυθμῶς ἐταιρίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα» λαμβάνειν ἐν ὄλῳ δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας ὀγδοήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτά δέκα ὀκτῶ (2.587.18)οο ἐντόμως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς ὡς καὶ ἀπαντα τὰ ἐξόδα τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχόμενος τὴν 10ην ὥραν π. μ. θέλει λήξει τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν, διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Οἱ τελευταίοι υπερθεματισταί όφείλουσιν άμέσως μετά μετά τὴν κατακύρωσιν νά καταθέσωσι τό έκπλειστηριασμη είς τό άρμόδιον δημόσιον ταμείον και μοί παραδώσωσι τά οικεία γραμμάτια συμφώνως τῷ Νόμῳ, άλλως ένεργηθήσεται άναπλειστηριασμός είς βάρος των.

Έν Πάρῳ τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1911.

Ό επί του πλειστηριασμοῦ υπάλληλος Συμβολαιογράφος Πάρου

Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.

Έν Ἐρμουπόλει τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1911.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΡΟΥ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου κ. κ. Δικηγόρους· Καλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως προσέλθητε εἰς τακτικὴν Συνεδρίασιν ἐν τῇ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Πρωτοδικείου αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου τὴν 2

Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 Π. Μ. μαιωθεΐσης τῆς προηγουμένης εὐλείπει ἀπαρίας.

Ἀντικείμενον Συνεδριάσεως

Περὶ ἐρμηνείας τοῦ περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποιῆς νόμου ΓΩΙΗ' εἰσηγουμένου τοῦ κ. Ν. Φιλίη.

Ὁ Πρόεδρος Μ. Γ. ΝΑΥΤΗΣ Ὁ Γραμματεὺς Στέφ. Προβελέγγιος

MICHELE OPERTI 8

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΑΛΙΕΥΣ

Ἰταλικὸν Δίηγημα

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ ὑπρέτης τοῦ Ἐκτορος εἰσελθὼν τῷ ἐνεχείρισε μυροβόλον ἐπιστόλιον.

Γνωρίζω πόθεν προέρχεται, εἶπε καθ' ἑκυτόν ὁ Ἐκτωρ ἀποσφραγίζων αὐτό, ἡ ἐκνευρίζουσα ὁσμὴ τοῦ μύσχου ἦν ἐκπέμπει μοὶ τὸ λέγει καθαρά. Εἶναι ἄκρως περιεργὸς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ κόμης Κ. . . , δὲν σκέπτεται ἡ τὴν διασκέδασιν· χθὲς ἤξιόν νά τὸν συνοδεύσω εἰς τὸν χορὸν, σήμερον μὲ καλεῖ εἰς θηρευτικὴν ἐκδρομὴν, αὐριον θὰ τῷ ἔλθῃ ἡ ὄρεξις νά μεταβῶμεν εἰς γειτονικὸν πεχωρίον, ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν σκέπτεται ἡ τὴν διασκέδασιν κατὰ πάσαν ἡμέραν κατὰ πάσαν στιγμὴν . . . Ἄ! ἂν ἀνετρέφετο εἰς τὸ σχολεῖον τῆς δυστυχίας, ὡς ἐγὼ, τὸ τέκνον τῆς ἐργασίας . . .

Ὁ ὑπρέτης διέκοψε τὸν μονόλογόν του, ἵνα τὸν ἐρωτήσῃ ἂν θὰ ἀπαντήσῃ.

— Ὅχι· εἰπέ εἰς τὸν κύριον κόμητα, ὅτι ἐντὸς μικροῦ θὰ τῷ ἀπαντήσω.

Ὁ Ἐκτωρ, παραμείνας ἐπὶ τινὰς ἀκόμη στιγμάς, ἀπεχαιρέτησε τὴν Γκίταν καὶ τὴν φιλάτην τοῦ Ἀφροδίτην καὶ ἀπῆλθε. Μετὰ δέκα λεπτά συνήντη τὸν κόμητα.

Ὁ κόμης ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην ἣτις νομίζει ὅτι τὸ τυχεῖον γεγονός τῆς ἐξ εὐγενῶν γεννήσεως καθιστᾷ τὰ τέκνα τῆς ἀρετῆς ὑπερόχα ὥστε νά μὴ ἔχωσιν ἀναγκὴν ἐτέρου τιτλοῦ πρὸς τοῦτο. Πνεύματος περιορισμένου μάλλον ἀλλ' οὐχὶ ἐστερημένου οἰασθήποτε μορφώσεως, καὶ τοιάτέφυγε τὰς μακρὰς καὶ σοδαρὰς μελέτας, εἶχε τὴν μονομανίαν τοῦ οὐλεῖν περὶ πάντων, ἔστω καὶ περὶ πραγμάτων περὶ ὧν δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν, καὶ ἐδυσφόρει κατὰ τῶν χαρακτηριζόντων τὴν μονομανίαν του ταύτην οὐχὶ οἷησιν δὲ συνέπειαν πραγματικῶν γνώσεων. Φιλάργυρος, ὑποκριτῆς ἐγωιστῆς δὲν ἦτο ἄλλο τι ἢ φυσαλλίς σάπωνος ἣτις λάμπει καὶ στίλβει ἐφ' ὅσον ὁ ἐν αὐτῇ ἐγκλειόμενος ἀήρ τὴν συγκρατεῖ, σβέννυται δὲ τοῦ ἀέρος ἐκλιπόντος.

Ὁ Ἐκτωρ ἀνὴρ σπανίως ἀγαθότητος, καὶ μὴ δυνάμενος νά φαντασθῇ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐπιβουλευόμενοι τὸν ὅμιόν των, συνέθιζε νά ἐπιστεύηται εἰς τὸν κόμητα τὰς σκέψεις του καὶ τὰς μάλλον μυχιούς, δι' ὅ καὶ δὲν ἐβράδυνε νά τῷ ἐμπιστευθῇ τὸν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τοῦ ἔρωτά του καὶ τοὺς πρὸς αὐτὴν ἔρκους του. Ἦγνῶσι ὁ ἀτυχῆς ὅτι ὁ κόμης ἦτο ἀντερραστής του, ὅχι διότι ἔτρεφεν αἰσθημὰ τι πρὸς τὴν ὥρϊαν καὶ συμπαθῆ Ἀφροδίτην ἀλλὰ διότι, ἐν τῇ ματαιοφροσύνῃ του, ἠλπισεν ὅτι θὰ τῷ δοθῇ τὸ δικαίωμα νά εἴπῃ ὅτι τὰ βλέμματά του δὲν ἦσαν ἀδιάφορα εἰς τὴν κόρην, ἣτις διὰ τῆς καλλονῆς τῆς ἐφείλκυσε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλης τῆς πόλεως.

Τὸ κυριώτερον ἐλαττήριον τῶν διαθέσεων τοῦ κόμητος ἦτο ἡ φιλοδοξία, ὑπεκκαυμένη ἀπὸ τὴν παράδοξον πεποιθήσιν ἠδύνατο νά ὑπερπηδήτῃ πᾶν κώλυμα διότι ἦτο εὐγενῆς.

Ἀφοῦ ὅμως ἐματαιώθησαν πᾶσαι αἱ προσπάθειαι του κατέστρωσε σχέδιον ἀνάξιον ἐντίμου ἀνδρός, σχέδιον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν οὐτινας ἀνέμενον εὐθετον περίστασιν.

Ἡ συνέχεια τῆς διηγήσεως θὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸ σχέδιον ταῦτο.

V

Ἡμέραν τινὰ, ἐνῶ ἡ Ἀφροδίτη ἐκάθητο παρὰ τὸ παράθυρον, παρὰδεδομένη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστορήματος ὅπερ τῇ ἔδωκεν ὁ Ἐκτωρ τῆς, ἀντικείμενόν τι, ριφθὲν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ πεσὼν ἐν μέσῳ τοῦ δωματίου, τὴν ἀνησούχῃσεν αἰφνιδίως.

Κατ' ἀρχὰς δὲν ἠθέλησε νά εὐκρινῆσῃ τὸ συμβῆν, κατόπιν ὅμως στιγμιαίας σκέψεως ἡ περιέργεια ἐκεντήθη καὶ, λαβοῦσα εἰς τὰς χεῖρας τὸ ριφθὲν ἀντικείμενον, ὕπερ ἦτο μικρὸς λίθος περιτετυλιγμένος εἰς ῥοδίνον χάρτην, ἀνέπτυξε τὸν χάρτην καὶ ἀνέγνω τὰ ἑξῆς:

Κυρία.

Πάντοτε τηρεῖτε ὕφος περιφρονητικὸν πρὸς τὰ αἰσθημὰτά μου· ἐν τούτοις λάβετε ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ αἰσθημὰτά μου ταῦτα σὰς ἐξευγενίζουσι, καθιστώντα ὀλιγώτερον σκοτεινὴν τὴν καταγωγὴν σας.

«Ὁ Κόμης Κ. . . »

Βεβαίως δὲν ἠδύνατό τις νά φαντασθῇ τι ἀναγωγώτερον, αὐθαδέστερον, ὑβριστικώτερον ἀπὸ τοιαύτην ἐπιστολήν. Ὁ κόμης, γράφων αὐτό, ἐν καὶ μόνον προφανῶς ἐσκόπει, μίαν πρόκλησιν, ἐξ ἧς, σπαθιστῆς αὐτὸς πεπειραμένος, ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ ἐξήρχετο νικητῆς.

Τὸ ἔσπερας ὁ Ἐκτωρ ἦλθεν ὡς συνήθως νά διέλθῃ ὀλίγας ὥρας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γκίτας καὶ δὲν ἐβράδυνε νά παρατηρήσῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Ἀφροδίτης τοῦ ἀσυνήθη μελαγχολίαν.

— Τί ἔχεις Ἀφροδίτη μου καὶ εἶσαι τόσῳ μελαγχολικῇ ἀπόψε; τῇ εἶπεν ὁ Ἐκτωρ μετὰ χαρίεντος μειδιάματός.

— Τίποτε, φίλτατε, ἀπήντησεν ἡ νεάνις, ταπεινοῦσα τοὺς ὀφθαλμούς.

— Καὶ ἐν τούτοις οἱ λόγοι σου εἶναι ἐναντίοι τῶν ὅσων λέγουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου, οἵτινες μοὶ φαίνονται δακρύνοντες. Ἐλα Ἀφροδίτη μου, μὴ μὲ κάμνεις νά ὑποφέρω ὅπως μαντεύσω τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεώς σου, εἰπέ μοι τί συμβαίνει; σὲ ὀρκίζω εἰς τὸν ἔρωτά μας. (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Παράδοξος ἔσοτή.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἰνδίας. Εἰς Καλκούταν θὰ λάβῃ χώραν παράδοξον ἔσοτή. Κατὰ ἀρχαίον ἔθιμον ὁ βασιλεὺς Γεώργιος θὰ ζυγισθῇ μὲ σταθμὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. Τὰ σταθμὰ αὐτὰ θὰ κοποῦν κατόπιν εἰς νομίσματα καὶ θὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἐπολογίζεται ὅτι ἡ ὀλικὴ ἀξία θὰ ἀνέλθῃ εἰς ἡμισυ ἑκατομμύριον.

Εὐδυνειδυσία ἐμποροῦ.

Εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην ἐχρεωκώπησε κάποιος Ἐρμαν Τὰς, γνωστότατος ἔμπορος γυναικείων πέλων καὶ ἡ χρεωκοπία του ἔγινεν ὑπὸ περιέργους ὄλους συνθήκας. Ὁ Ἐρμαν Τὰς δὲν εἶχε κανὲν παράπονον ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ, ὅπως εἰδήλωσε, δὲν εἶχε τὸ θάρρος νά ἐξαγκάσῃ τὰς πελατῆδας του νά τοῦ πληρώσουν τὰ καπέλλα, τὰ ὅποια ἠγόρασαν ἀπὸ τὸ κατάστημά του. Αἱ πελατῆδες του αὐταὶ ἀνέρχονται εἰς χιλίας, τὸ ὀλικὸν δὲ ποσὸν τὸ ὅποιον τοῦ ὀφείλου ἀνέρχεται εἰς ὀκτῶ καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια. Ὁ Τὰς καταληφθεὶς ἀπὸ τὴν συνειδήτως διὰ τὰς ὑπερόγκως ἐξωγκωμέναις τιμὰς εἰς τὰς ὅποιαις ἐπληρώθη τὸ παρελθὸν τὰ καπέλλα τὰ ὅποια ταῖς ἐπώλησεν, ἠθέλησε νά ἐξαγνίσῃ τὸ παρελθὸν του. . . χαρίζων εἰς αὐτάς τὰ ὀφειλόμενα.

Ἡ δυστυχία τοῦ πλούτου.

Μία ἀμερικανὶς ἐπρόβαλεν ὡς αἰτιολογίαν διαζυγίου τὴν παραπολὺ μεγάλην περιουσίαν τοῦ συζύγου της. Ἡ κυρία Λουίζα Μπράβαν, ἡ ὅποια εἶνε μόνον εἴκοσι ἐπτὰ ἐτῶν, ὑπανδρεύθη ἕνα ἑκατομμυριούχον, ὁ ὅποιος εἶνε ἡλικίας κατὰ τριάκοντα ἔτη μεγαλύτερας τῆς ἰδικῆς της. Ὁ σύζυγός της τῆς χορηγεῖ διακοσίας χιλιάδας φράγκα ἐτησίως καὶ θέτει εἰς τῆς διαθέσιν της δεκαεὶ αὐτοκίνητα ὀχήματα. Ἡ κυρία Μπράβαν εἶνε πολὺ δυσαρεστημένη διὰ τὴν κατάστασιν της.

— Ἄν ὁ σύζυγός μου—εἶπεν ἡ κυρία—ἦτο πτωχὸς πιστεύω ὅτι θὰ ἠμπορούσαμε νά ζήσωμεν εὐτυχέως μαζύ. Ἐγὼ ἤμην μία ταπεινὴ λογιστικὴ υπάλληλος προτοῦ γίνω συνοδὸς τῆς πρώτης συζύγου τοῦ ἀνδρός μου, ὁ ὅποιος πρὸς ἄλους ἤσκει δεσποτισμὸν μὲ τὸ χρήμα του. Ἐγίνα ἔπειτα παιδαγωγὸς του καὶ κατόπιν σύζυγός του. Αὐτὸς πάντοτε ἐτέλεγε τὰ φορέματά μου, τὸν πῖλον μου, ἐγὼ δὲ δὲν ἠδύναμην νά ὑποφέρω αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ δι' αὐτὸ λοιπὸν τὸν ἄφησα. Καὶ ἡ κυρία Μπράβαν ἀνέφερεν ἀκόμη τὸ ἐξῆς παράδειγμα τῆς ἀνυποπόρου δαφιλείας τοῦ συζύγου της.

Μία φορὰ ἐταξιδεύσαμεν καὶ ἔχασα εἰς τὴν συνολικὴν τὰ κοσμημὰτά μου, ἀξίας ὀδῶδεκα χιλιάδων φράγκων. Εἰς τὸν πρώτον σταθμὸν κατέβη ὁ σύζυγός μου καὶ ἔστρεψεν εἰς ἕνα κοσμηματοπώλην τῆς πόλεως, ὅπου μοῦ ἠγόρασεν ἄλλα κοσμημὰτα ἀξίας ἐπάνω ἀπὸ πενήντα χιλιάδας. Ἦτο κατάστασις αὐτή;

Ἄυτοκτονεὶ διὰ ν' ἀποθύη τὸν γάμον.

Ν' αὐτοκτονήσῃ κανεὶς διὰ νά μὴ νυμφευθῇ, εἶνε πρᾶγμα ποῦ συμβαίνει κάποτε. Νεαὶ ἀγαπῶσαι ἄλλους ἀπ' ἐκεῖνους τοὺς ὀποιους οἱ γονεῖς ταῖς προώριζαν ὡς συζύγους, πολλάκις ἠυτοκτόνησαν ἀπὸ ἀπελπισίαν. Ἄλλὰ ν' αὐτοκτονήσῃ νέος ὄχι διὰ νά μὴ νυμφευθῇ ἀλλὰ . . . διὰ νά μὴ τὸν νυμφευθοῦν, εἶνε κάπως δυσνόητον. Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα συνέβη. Ποῦ Γκάρζον, κάποιος τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, εἶχε ἀρραβωνιῶμως εἶχε τὴν χειροτέραν διὰ τὸν ἐαυτὸν του ἰδέαν καὶ, ὅταν ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν μηνησὴν του εἰς Εὐρώπην ἐπιβιάζεταί διὰ τὴν Ἀμερικὴν, μὲ μίαν σφαιρὰν περιστρεφούσαν εἰς τὰς ἀκτῆς αὐτοκτονίας. «Θὰ ἦτο φρικώδες, εἶλεγε ὁ Γκάρζον, ἂν συνεδεῖσθην ἐπὶ ζωῆς μὲ γυναῖκα τιμῆαν καὶ καλὴν.»